

Лявон Валасюк

КОБРЫНСКАЕ ЛЕТА

Лета бабіна ў Кобрын.

Прыляцела зранку...

Не паспеў вады напіцца

Я на родным ганку.

Пырснула ў вочы

З сонечнай крыніцы,

Збегла з цёмнай ночы

Ля маёй сталіцы.

Белым павуціннем

Заплялося ў косы,

Залацістым сэрцам

Заблішчэла ў росах.

Ад цяпла такога

Птушкі шчабяталі.

Яблыні за плотам

Кветам трапяталі.

Успамін пра лета...

Мілы ўспамін

З сонечных праменняў

На радках хвілін.